

man ogsaa at finde, enten at man kan spare paa andre Ting, og det er det mest praktiske, eller ogsaa finder man noget nyt; men for Næsten vil jeg sige, at før man gik til at finde noget nyt, er det fremdraget tilstrækkeligt, at man nok til at dække denne Afgift kunde finde forskellige Ting ved at spare paa Budgettet. Jeg ved, at det nytter ikke, at fremdrage det paa ny, men jeg vil dog sige, at det kunde være, at der kunde komme en hel anden Dag; i Aar gaar det nok; men der kommer vel nok et Aar efter dette; for det bliver vel ikke i indeværende Aar, at Jordfloden og Solen blive kolde, og saa vil det dog altid blive et Spørgsmaal, om man ikke kommer til at staa over for et saadant Forhold, hvor dette Ting endnu en Gang vil have at bestemme Valget, om man vil fortsætte at følge den Finanspolitik, at Bengene gives ud til det, som en stor Del af Landets Befolkning anser for at være uproductivt eller ulovligt, samtidig med at man altid mødes med den Begrundelse, saa snart der kommer et økonomisk Forslag: Det kunne vi ikke have noget at gøre med, Statskassen kan intet afse, og vil intet afse — med andre Ord: om man ikke tror, det i Længden vil være et uholdbart Stade, og at der kunde komme en Dag, hvor Valget mellem de to Ting kunde blive af en saadan Styrke inden for Befolkningen, at det kunde være, at man havde staaet sig ved i rette Tid at stille sig noget mere velvillig over for saadanne økonomiske Forslag. Jeg skal nu ikke udtale mig nærmere om Forslaget; jeg glæder mig over den Tilslutning, Forslaget fik fra det ærede Medlem fra Bornholm og anbefaler det paa ny til det ærede Tings Velvilje.

Finansministeren (Estrup): Jeg skal først over for det ærede Medlem fra Bornholm (Blem) bemærke, at han uden Tvivl har Ret i, at en Lovgivning som den her er Tale om, hæmmer Omsætningen; det har han utvivlsomt Ret i. Det ærede Medlem udtalte sig ikke nærmere om, hvorvidt han hører til dem, der anse den størst mulige Omsætning af Ejendomme paa den hurtigst mulige Waade for at være et Gode, men jeg maa efter det ærede Medlems Udtalelser her, i hvilke han angede over de nu gældende Bestemmelser, forudsætte, at det ærede Medlem overhovedet anser Omsætningen af Ejendomme, den hurtigst mulige Omsætning af Ejendomme for at være fordelagtig. Der er mange, der ere af en anden Mening, og til dem hører jeg; efter min Mening kan man paa ingen Waade jævneføre Omsætningen af faste Ejendomme med

Omsætningen af Varer i Almindelighed. Der er meget, der kan tale for, at Vareomsætningen kan ske saa let og saa ubindret som muligt, og som aldeles ikke kan anføres til Fordel for hurtigst mulig og lettest mulig Omsætning af faste Ejendomme. Altsaa, jeg erfinder ikke, at denne Afse mod den gældende Bestemmelse i Virkeligheden har en saadan Betydning, at man paa Grund deraf skulle kunne stemple den gældende Lov for at være uretfærdig. Dette Udtryk om Skatterne, at de ere uretfærdige, er man saa vant til at høre; ja, jeg tror egentlig ikke, at jeg nogen Stunde har hørt en Skat omtale, uden at den har faaet dette Stempel givet, enten af alle, af et Flertal eller i alt Fald af store Mindretal, at en saadan Skat er ubetinget retfærdig. Dersom man vilde indrette sig saaledes, at man vilde afskaffe, sløjfe alle de Skatter, om hvilke det med lige saa god Grund som om denne kan siges, at de ere uretfærdige, gad jeg egentlig nok vide, hvormegit der blev tilbage. — Naar den ærede Forslagsstiller bedrejede mig, at jeg slet ikke vilde noget, saa vil jeg dog gøre den Bemærkning, at jeg lige over for hans Forslag netop udtalte det, at vilde man den Vej, maatte man i mine Tanker gøre mere, end han havde foreslaaet, nemlig sløjfe Skatten i sin Helhed; det var rent og klart. Men denne Bedrejelse mod mig rammer heller ikke fuldt ud; thi min Indvending er jo den, at jeg mener, at man ikke paa dette Omraade kan give noget uden ogsaa at faa noget; Statskassen kan ikke der renoncere paa en Indtægt uden til Erstatning at faa andre Indtægter. Og Forslagsstilleren var selv inde paa den samme Tankegang, men mente kun, at det gav sig vel nok. Men lige over for de Banfeligheder, som man har Tidens Erfaring for, det har at faa indført ny Skatter eller at faa forhøjet gamle Skatter, tror jeg, det vilde være rimeligt og billigt, hvor man forlanger gamle Skatter ophævede eller formindskede, fordi de formentlig hvile uretfærdigt og ubilligt paa Dele af Befolkningen, om man ved Siden deraf paaviste, hvor det nødvendige Bedrag til Statskassen skulde komme fra, saaledes at begge Ting bleve vedtagne samlede; thi først at estergive de gamle Skatter og senere at skulle enes om de ny, er en Vej, som jeg ikke tror, man ret forsvareligt kan gaa, naar man i Virkeligheden har til Formaal at bevare Ligevægten imellem Indtægter og Udgifter for Statskassen.

Det glædede mig at høre, at det ærede Medlem fra Bornholm (Blem) ganske delte